

ת"פ 32690/06/10 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד יוסף שגב, ד"ר י. שגב ושות' - עורכי דין ח.פ., י.מ.ש. השקעות בע"מ - זוכתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32690-06-10 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' שגב ואח'

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המאשימה רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז
ותיקים מיוחדים
נגד

הנאשמים 1. יוסף שגב
2. ד"ר י. שגב ושות' - עורכי דין ח.פ.
3. י.מ.ש. השקעות בע"מ - זוכתה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ליאת גולדשטיין שוורץ

ב"כ הנאשמים - עו"ד איתן מעוז ועו"ד סתיו שוורצברג

הנאשמים בעצמם

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של מסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) ביחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ").

2. הנאשמת, חברת עורכי דין העוסקת במתן שירותי עריכת דין ונוטריון, אשר הוקמה בשנת 1998 וקיבלה את פעילות חברת ד"ר י. שגב ושות' (1993) ח.פ. 511833105, הייתה בכל התקופה הרלבנטית לכתב האישום המתוקן בשנית (להלן: "התקופה הרלבנטית"), רשומה כ"עוסק מורשה" לענין חוק מע"מ והנאשם היה בכל התקופה הרלבנטית הבעלים ומנהלה הפעיל של הנאשמת.

3. בתמצית אציין כי בהכרעת הדין קבעתי כי הוכח בפני מעבר לכל ספק כי החל מחודש מאי 1997, הנאשמים

עמוד 1

נתנו שירות משפטי לגב' ליזה הרדי ז"ל (להלן: "ליז"), אשר בתקופה הרלבנטית היתה תושבת ואזרחית ישראל. ביום 2.10.03 שולם לנאשמים באמצעות אמא של ליז ז"ל, הגב' לאה אייזנברג, אשר היתה בתקופה הרלבנטית תושבת חוץ (להלן: "לאה") שכר טרחה בסך 15,677,698 ₪ (להלן: "התקבול") עבור השירות המשפטי שנתנו הנאשמים לליז ואשר ליז התחייבה לשלם לנאשמים כשסכום המע"מ בתקופה הרלבנטית הנובע מהתקבול הינו 2,391,513 ₪. בדו"ח התקופתי שהוגש לרשויות מע"מ ביום 16.11.03 (להלן: "הדו"ח") הציגו הנאשמים מצג כוזב במטרה להתחמק מתשלום מס באופן שבדו"ח הוכלל התקבול בשדה של עסקאות פטורות או בשיעור אפס. בנסיבות אלו, הגישו הנאשמים דו"ח הכולל ידיעה כוזבת במטרה להתחמק מתשלום מס, שכן התקבול התקבל בגין השירות שנתנו הנאשמים לליז, שהיתה בתקופה הרלבנטית תושבת ישראל ואזרחית של מדינת ישראל והנאשמים הציגו מצג כוזב בפני רשויות מע"מ לפיו התקבול התקבל עבור שירות שניתן על ידם ללאה, שהיתה בתקופה הרלבנטית תושבת חוץ. עוד קבעתי בהכרעת הדין כי לצורך הצגת המצג הכוזב הוציאו הנאשמים ללאה חשבונית מס, כשהמס הנקוב בה הינו בשיעור אפס, החתימו את ליז ביום 4.11.03 על מסמך השונה מהותית מהסכמי שכ"ט שחתמו איתה (ת/54), פתחו כרטיס לקוח ללאה בהנהלת חשבונות של הנאשמת לאחר קבלת התקבול. פנו לעו"ד זיו שרון לקבלת חוות דעת בשאלה לא רלבנטית שעניינה חיוב מע"מ בשיעור אפס בגין שכ"ט ביחס לשירות שנתנה הנאשמת ליורשים תושבי חוץ, כשלא מסרו לעו"ד זיו שרון ולעו"ד בכר, אשר כתבה את חוות הדעת בהנחיית עו"ד זיו שרון, את כל העובדות הרלבנטיות ולא העבירו לעורכי הדין הנ"ל את כל המסמכים הרלבנטיים. בנוסף, דחיתי בהכרעת הדין את עתירת הנאשמים לבטל את כתב האישום בשל עשר בקשות להגנה מן הצדק. עוד קבעתי כי בשוקלי את העונש הראוי לנאשמים, יעמדו לנגד עיני כשיקולים לקולא פגמים שמצאתי בהתנהלות המאשימה ושיפורטו להלן: פגם בעוצמה גבוהה בהתנהלות מבקר חשבונות בתחנת מע"מ ת"א 3 מר זאב דרג'י, אשר גבה הודעה באזהרה והודעה שלא באזהרה מהנאשם ביום 5.4.06 ולא שמר את השאלות ששאל את הנאשם ואת תשובות שענה הנאשם בהודעות שגבה מהנאשם במחשב המאשימה, פגם בעוצמה גבוהה בהעברת תיק הביקורת לנאשמים במהלך פרשת ההגנה. פגמים בעוצמה נמוכה באי הצמדת ת/18 לת/39, בהעברת קלסר ובו חומר חקירה שאינו נוגע לעדות זאב דרג'י לעיונו בטרם מתן עדותו ופגמים בגביית עדויות של חקירות ליז, דה ורם הרדי. כן מצאתי פגמים בעוצמה נמוכה מאד באי העברת חומרי חקירה נ/38, נ/134, ת/39, נ/140-160 במועד לנאשמים.

4. תמצית טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה וטענה בטיעוניה לעונש כי הנאשמים פגעו בערכים מוגנים שעניינם פגיעה בקופה הציבורית, בערכי השוויון של נטלי נשיאת המס, פגיעה באמון הציבור בעורכי הדין, בתדמית מקצוע עריכת דין ופגיעה בערכי היסוד של חובת הנאמנות של עורך דין כלפי לקוחו. עוד טענה, כי הנאשמים אשר הכריזו על עצמם כבעלי הון פעלו בשיטתיות מכוונת להשתמט מתשלום מס למען בצע כסף, כשהנאשם, ד"ר למשפטים, היה הרוח החיה לביצוע העבירה ותכנן בקפדנות את מעשה העבירה. בנוסף טענה, כי מדיניות הענישה הינה כי יש להטיל עונשי מאסר מאחורי סורג וברזל וקנס מכביד כשיש לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי ולהעדיפו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה אשר עסקה בנאשמים אשר הורשעו בעבירות מסוג פשע על פי חוק מע"מ וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר ומתחם הקנס ההולם נע מ-5% ל-10% מסכום המחדל.

כן טענה, כי לנאשמים, אשר אין להם הרשעות קודמות, עצם ההרשעה מהווה פגיעה בעוצמה גבוהה אולם יש

להתחשב בכך במידה מופחתת וזאת לנוכח חומרת העבירה שביצעו הנאשמים. כן יש להתחשב במידה לא רבה בהסרת המחדל ע"י הנאשמים, שכן הנאשמים הסירו את המחדל לאחר פסק הדין בערעור השומה. אין מדובר במעשה צדקה שכן זו חובת הנאשמים וכן הנאשמים ערעורו על פסק הדין בערעור השומה ויש בכך כדי להצביע שהנאשמים לא התחרטו ולא קיבלו אחריות על מעשיהם.

בנוסף טענה, כי חלוף הזמן נובע מהתנהלות הנאשמים ובפרט התנהלותם בעת בירור אשמתם.

ב"כ המאשימה התנגדה לעתירת ב"כ הנאשמים לבטל את הרשעת הנאשם וטענה כי האינטרס הציבורי להותיר את הרשעת הנאשם שביצע עבירת מס חמורה מתעצם, לאור היות הנאשם עורך דין, כשהמניע היחיד לביצוע העבירה עניינו בצע כסף, כשהנאשם לא נטל אחריות ולא הביע חרטה.

לאור כל האמור, עתרה להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים. כן עתרה להטיל על כל אחד מהנאשמים קנס בגובה שבין 5% ל-10% מסכום המחדל.

5. תמצית טיעוני ב"כ הנאשמים לעונש:

ב"כ הנאשמים הפנה לפסיקה וטען בטיעוניו בכתב ובע"פ כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי וקנס ברף הנמוך לבין מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף הגבוה.

ב"כ הנאשמים עתר לבטל את הרשעת הנאשם וטען כי הנאשם עומד במבחני הפסיקה שנקבעו לביטול הרשעה. לטעמו, מאחר וחלפו למעלה מ-14 שנים מאז ביצוע העבירה והמחדל הוסר במלואו, ניתן לוותר על הרשעת הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים, שכן הותרת ההרשעה תפגע בעיסוקו של הנאשם ובפרנסתו ויש חשש לתעסוקת עובדיו. עוד טען, כי אין בביטול ההרשעה כדי למנוע מלשכת עורכי הדין לנקוט בצעדים משמעותיים כנגד הנאשם. לפיכך, הנזק מהרשעת הנאשם בגין אירוע חד פעמי וישן, העלול להיגרם לנאשם בן ה-72 העוסק כ-45 שנה במקצוע עריכת דין ללא רבב, גבוה בהרבה מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עמו.

בנוסף טען, כי באם בית המשפט יותיר את ההרשעה, יש להתחשב בחלוף הזמן ולא להטיל על הנאשם מאסר בפועל שכן חלפו למעלה מ-14 שנים מאז ביצוע העבירה, כתב האישום הוגש 7 שנים לאחר ביצוע העבירה ו-5 שנים מאז פתיחת החקירה, כשהתמשכות הליכים ממושכת, הינה אחד השיקולים המשמעותיים בפסיקה להימנע מהטלת מאסר בפועל.

בנוסף עתר להתחשב בנאשם הנעדר הרשעות קודמות, אשר מעולם לא הואשם בעבירות פליליות או משמעותיות ואף נבדק מספר פעמים במדגמים של רשויות המס ולא נמצאו פגמים בדיווחיו ולא פגע במעשיו בליז או בלאה כטענת ב"כ המאשימה. עוד עתר להתחשב בכך שהנאשם הינו אב ל-3 ילדים, אשר התאלמן בנסיבות טרגיות וגידל את ילדיו במשך 7 שנים בעצמו עד לנישואיו השניים. בכך שהנאשם תרם רבות למדינה בשירותו הצבאי בסדיר כקצין בגולני ובמילואים והשתתף כלוחם בשירות מילואים במלחמות ששת הימים, יום כיפור ולבנון הראשונה וכן פעל בשירות המדינה במספר הליכים ביטחוניים. כן עתר להתחשב בקרירה המפוארת של הנאשם, אשר הינו ד"ר למשפטים אשר משמש כעורך דין מזה כ-45 שנה, מתעסק בכל תחומי המשפט האזרחי, מתמחה בייצוג "נפגעי מערכת" בתיקים מורכבים כנגד גופים גדולים וחזקים במשק וכן שימש כמפרק בתיקים מורכבים וציבוריים והצליל להחזיר מיליוני שקלים לנושים ולקופת המדינה.

בנוסף טען, כי יש להתחשב בכך שהמצב המשפטי לא היה ברור לפני תיקון 23 לחוק מע"מ והנאשם פנה לקבלת חוות דעת והתייעץ עם מומחים לאור אי הבהירות בסעיף 30 לחוק מע"מ. כן טען כי יש להתחשב בכך שלא הוגשו

כתבי אישום בגין הגשת חשבונית הכוללת מע"מ אפס עד להגשת כתב האישום נשוא גזר הדין ורשויות המס הסתפקו בהליכים אזרחיים, לפיכך מדובר בשינוי במדיניות האכיפה.

עוד טען כי יש להתחשב בכך שהמאשימה לא פעלה כנגד מבקר החשבונות דרג'י שהשמיד את הודעות הנאשם, בכך שהנאשם הסיר את המחדל במלואו וכן שילם מס הכנסה ביתר של כמיליון ₪ מאחר וסכום המע"מ נזקף כהכנסה עליה שילם הנאשם מס הכנסה. כן יש להבדיל בין הנאשם שהוציא חשבונית אפס באירוע חד פעמי ואינו עברין סידרתי, לבין נאשמים שביצעו עשרות עבירות של חשבוניות פיקטיביות ועבירות מס על פני תקופה ממושכת ויש להתחשב בכך שהמאשימה במסגרת הליכי מו"מ עם הנאשם, לאחר שמיעת ראיות למעט שמיעת עדי הזמה, הסכימה לעונש שאינו דומה משמעותית לעונש אליו עתרה בטיעוניה לעונש.

בנוסף, הפנה לפסיקה ולמאמרים שכתבו פר' גזל-אייל וד"ר ליבדרו בענין חריגה ממתחם העונש ההולם שאינו בשל שיקולי שיקום ולהצעת הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה) -התשע"ו, 2016 וטען כי יש לחרוג ממתחם העונש משיקולי צדק שעניינם פגמים בהתנהלות המאשימה וחלוף הזמן.

לאור כל האמור עתר לבטל את הרשעת הנאשם, לחילופין להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן שיבחן את עתירת ההגנה לביטול ההרשעה ולחילופי חילופין עתר להסתפק בהטלת מאסר על תנאי וקנס לנאשם ובהטלת קנס על הנאשמת.

6. הנאשם עתר לבית משפט להתחשב בטיעוני ב"כ הנאשם ובנזק הנפשי והכלכלי הרב שנגרם לו ולבני משפחתו במהלך 14 שנים שחלפו.

7. **דיון והכרעה בבקשת ב"כ הנאשמים לבטל את הרשעת הנאשם:**

א. בפסיקה נקבע כי הכלל הוא שיש להרשיע נאשם בגיר שנמצא אשם בביצוע עבירה והימנעות מהרשעה כפופה לנסיבות יוצאות דופן, כשעל נאשם העותר לאי הרשעה לשכנע את ביהמ"ש ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי. עוד נקבע כי הימנעות מהרשעה היא חריג שיופעל בנסיבות חריגות ויוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לחומרת העבירה ובהתחשב בשיקולי ענישה אחרים. בפסק הדין המנחה בסוגית הימנעות מהרשעה ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97)** נקבע כי: **"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע מאופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים..."**.

בע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07)** סקרה כב' השופטת פרוקצ'יה את ההלכה לעניין ביטול ההרשעה וכתבה:

"... סעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 מסמך בית משפט שהרשיע נאשם לבטל את ההרשעה במסגרת גזר הדין, ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה... החלופה העונשית של הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, מהווה, ביסודה, חריג לכלל הרחב הנוטע בתורת הענישה לפיו, מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין... הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית... היא

מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלתו... חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים על תהפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין...

מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן הצד האחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות, והמסר הציבורי המתחייב מהן; יש להתחשב בזהותו של עובר העבירה ובמעמדו בציבור, ולבחון באיזו מידה זהותו משפיעה על עוצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית; יש לשקול במבט רחב גם את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת המסר החברתי שאי הרשעה עלול לאצור בחובו בנסיבות הענין הספציפי.

מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין..."

ב. לאחר ששקלתי את בקשת ב"כ הנאשם לביטול ההרשעה, לא שוכנעתי כי מתקיימות בתיק זה נסיבות מיוחדות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל לפיו יש להרשיע נאשם בגיר אשר נמצא אשם בביצוע עבירה ולא מצאתי כי יש מקום לדחות את מתן גזר הדין ולהפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן שיבחן את עתירת ב"כ הנאשמים לביטול הרשעת הנאשם.

הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה שעניינה מסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) ביחד עם סעיף 117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ.

המחוקק הביע עמדתו ביחס לחומרת העבירה בה הורשעו הנאשמים בקבעו עונש של 7 שנות מאסר לצידה.

בפסיקה נקבע כי האינטרס הציבורי להחמיר בענישתם של עברייני מס גובר על האינטרס האישי של המורשעים בעבירות מס, לנוכח פגיעתה הקשה של עבריינות המס במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המס. (ראה לדוגמה: רע"פ 5823/09 **עיסאם באשיתי נ' מדינת ישראל** (17.8.09); רע"פ 254/06 **רומאל קאעדן נ' מדינת ישראל** (20.6.06); רע"פ 4791/08 **כהן נ' מדינת ישראל** (9.2.09)).

לטעמי, אי הרשעת נאשם בעבירת מס שביצע ובפרט בעבירת מס חמורה מסוג פשע, כשסכום המס שנגרע מקופת המדינה בעת ביצוע העבירה עומד על 2,391,513 ₪, טומנת בחובה העברת מסר שלילי לציבור ונוגדת את מדיניות הפסיקה, לפיה בעבירות מס, לרבות בעבירות מס מסוג עוון, יש להעדיף את האינטרס הציבורי המחייב ענישה מחמירה ומרתיעה על פני האינטרס האישי של נאשם. (ראה לענין זה רע"פ 737/11 אביטן מלכיאלי דין נ' מדינת ישראל, משרד עורכי(9.5.11); רע"פ 7917/04 בסרגליק נ' מדינת ישראל (14.11.04); רע"פ 6271/13 יהודה בן סנן נ' מדינת ישראל (17.9.13)).

יובהר כי ערה אני לכך שנאשם הינו ד"ר למשפטים יליד 1945, הנעדר הרשעות קודמות, אשר עוסק 45 שנה בעריכת דין ותרם למדינת ישראל הן בשירותו הצבאי בסדיר ובמילואים והן במסגרת עיסוקו כעורך דין ולנזק העלול להיגרם לנאשם מהרשעתו. אולם לטעמי אין בנזק העלול להיגרם לנאשם מהרשעתו כדי לגבור על האינטרס הציבורי המחייב הרשעה של נאשם בגיר ובפרט של נאשם שעיסוקו בעריכת דין והאמון על שמירת החוק שביצע עבירת מס חמורה.

מתחם העונש ההולם:

א. הנאשמים, אשר הורשעו בביצוע העבירה של מסירת דו"ח כוזב בנסיבות מחמירות, פגעו בערכים מוגנים שעניינם פגיעה בקופה הציבורית, פגיעה בשוויון בנטל המס ובתודעת האחריות של תושבי המדינה לנשיאה שוויונית בנטל הכספי הנדרש לסיפוק צרכי המדינה.

ב. המחוקק כאמור הביע עמדתו לחומרת העבירה בסווגו את העבירה, כעבירה מסוג פשע.

ג. בפסיקה נקבע לא אחת כי העונש ההולם לעברייני מס הוא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח וקנס משמעותי כשיש להעדיף את האינטרס הציבורי המחייב ענישה מרתיעה על פני נסיבותיו האישיות של נאשם המורשע בעבירת מס.

ברע"פ 2259/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013) נאמר:

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס [...]לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתת עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי".

(עוד ראה לדוגמה דברי כב' הש' מלצר ברע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (3.9.15) ודברי כב' הש' רובינשטיין ברע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.10)).

ד. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** - סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית בשל ביצוע העבירה ע"י הנאשמים גבוה ועומד על 2,391,513 ₪. הנאשמים ביצעו את העבירה במטרה להשתמט מתשלום מס, תוך תכנון מוקדם

כעולה מהחלטה לזי על מסמך (ת/54), פניה לקבלת חוות דעת מומחה תוך אי מסירת מידע ומסמכים רלבנטיים, הוצאת חשבונית ללא, פתיחת כרטיס לקוח ללאה וכיו"ב ועשו זאת למטרת רווח כלכלי. לפיכך, מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים המוגנים היא גבוהה.

ה. **מדיניות הענישה הנוהגת** - מאחר ולא מצאתי פסיקה התואמת את מכלול הנסיבות בגין הורשעו הנאשמים, מצאתי כי גזרי הדין ופסקי הדין כנגד נאשמים שהורשעו בעבירות על חוק מע"מ מסוג פשע, יעמדו לנגד עיני בעת קביעת מתחם הענש ההולם, תוך מתן תשומת לב לשוני בנסיבות דוגמת: התחכום שכרוך במעשי העבירה, תקופת ביצוע העבירות, מס' העבירות שבוצעו, היקף המס שנגרע מקופת המדינה, שימוש בחשבוניות פיקטיביות וכיוצ"ב.

מעיון בפסיקה עולה כי במרבית פסקי הדין הוטלו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח וקנסות גבוהים על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות על חוק מע"מ מסוג פשע:

ברע"פ 1890/08 **יגרמן נ' מדינת ישראל** (28.10.08) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע ב-5 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לו לגביהן מסמך, סכום קרן המס עמד על 982,948 ₪ ובית משפט מחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר.

ברע"פ 3043/14 **לוגסי נ' מדינת ישראל** (16.6.14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע שהוציא 135 חשבוניות פיקטיביות שסכום קרן המס עמד על 1,017,636 ₪ והנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר.

ברע"פ 877/16 **חאלד סירחן נ' מדינת ישראל** (24.2.16) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שנגזרו עליו 13 חודשי מאסר שהורשע בביצוע עבירות על חוק מע"מ מסוג פשע ועוון כשסכום המע"מ שנגרע מהקופה הציבורית עמד על כ-1.8 מיליון ₪.

ברע"פ 2891/16 **מוחמד זידאן נגד מדינת ישראל** (13.4.16) אושר מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בגין שימוש ב-6 חשבוניות פיקטיביות בסך כולל של 1,425,663 ₪.

ברע"פ 6640/14 **פלואי נ' מדינת ישראל** (13.10.14) נדחה ערעור של נאשם שנידון ל-40 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות על פי חוק מע"מ מסוג פשע כשסכום המע"מ שנגרע מהקופה הציבורית עמד על 3,194,696 ₪.

עוד מצאתי מספר פסקי דין בהן הוטלו 6 חודשי עבודות שירות על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות מס מסוג פשע כשהיקף המחדלים היה גבוה:

בע"פ(חיפה) 54708-12-12 **ירון מט נגד מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"מ ת"א** (9.5.13) התקבל ערעור של נאשם שנדון ל-15 חודשי מאסר לאחר שהורשע בביצוע עבירות מס רבות לאחר שמיעת ראיות. גובה המע"מ שנגרע מאוצר המדינה עמד על כ-4 מיליון ₪ ולא הוסרו מחדלים. בית המשפט של הערעור הטיל עלה הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (ת"א) 24375-12-12 **דוד זרזבסקי נ' מדינת ישראל** (16.6.13) -התקבל ערעור של נאשם שהורשע בהוצאת חשבונית אחת ללא דיווח (עבירה לפי סעיף 117(ב)+עבירה לפי סעיף 117(א)(14) לחוק מע"מ כשגובה המע"מ שנגרע מאוצר המדינה עמד על 2,640,574 ₪ ועונשו הופחת ל-6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות.

בת.פ (פ"ת) 30901-02-11 **רשות המיסים היחידה המרכזית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' שלמה חמוי ומיכאל חמוי** (8.3.17) שם הורשעו הנאשמים לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של עשיית שימוש במרמה

ותחבולה כשסכום המס עמד על 1,020,000 ש"ח ונגזרו על כל אחד מהנאשמים 6 חודשי מאסר בעבודות שירות כשבהמלצת ערכאת הערעור, חזרו הצדדים מערעורים שהגישו. (עפ"ג (מרכז) 30901-02-11).

ו. **מתחם העונש ההולם** - בהתחשב במידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, במדיניות הענישה, בענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר וקנס במתחם שבין 5% מגובה המחדל ל-10% מגובה המחדל.

8. אני דוחה את עתירת ב"כ הנאשם החלופית לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות כשלאחר הרשעתו לא לקח אחריות על מעשיו ולא מצאתי בדברי הנאשם לבית המשפט לאחר שב"כ הצדדים סיימו לטעון לעונש כי הפנים שביצע עבירה, בנסיבות אלו לא מצאתי כי יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

עוד מצאתי כי אין בחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה והפגמים שמצאתי בהתנהלות המאשימה בדוני בבקשות הנאשם להגנה מן הצדק, כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק. אין מחלוקת כי חלפו 14 שנה מאז ביצוע העבירה וכתב האישום הוגש כ-7 שנים לאחר ביצוע העבירה, אולם, לא ניתן לזקוף את התמשכות ההליכים לאחר הגשת כתב אישום, לחובת המאשימה בלבד. בנוסף, לא מצאתי כי הפגמים שמצאתי בהתנהלות המאשימה, מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם לקולא משיקולי צדק.

9. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשמים כי יש להתחשב בכך שלאחר שמיעת ראיות נוהל מו"מ בין הצדדים כשעמדת המאשימה לעונש היתה שונה מעמדתה לעונש לאחר הכרעת הדין באופן מהותי. יובהר כי ההשתלשלות הדיונית בתיק שבפני אינה דומה להשתלשלות הדיונית בעפ"ג(ת"א) 47301-01-14 **רשות המיסים נ' פ.מ.מ. בע"מ ואח'** (16.6.14) (להלן: "**פרשת פרי**") אליה הופנית ע"י ב"כ הנאשמים. בפרשת פרי בית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור עשה מאמץ להביא את כלל הצדדים להסכמה שתייתר את המשך הדיון לאור ההשתלשלות הדיונית החריגה, אולם המערער חזר בו מהסכמתו, כשבעניינו עד לשלב הטיעונים לעונש לא נחשפתי כי נוהל מו"מ בין הצדדים לגיבוש הסדר טיעון. לפיכך, על פי הפסיקה מן הראוי היה שההגנה לא היתה מעלה טיעון זה במסגרת טיעונה לעונש ולא מצאתי להתחשב כנימוק לקולא בטענה זו. כן מצאתי שאין מקום להתחשב לקולא בטענת ב"כ הנאשמים כי המצב המשפטי ביחס למתן שירות ללאה או לליז לא היה ברור, שכן לטעמי ברי שהשירות ניתן ע"י הנאשמים לליז כמפורט בהכרעת הדין.

10. בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים שבפני, עמדו לנגד עיני בנוסף למתחם העונש ההולם, לטיעוני ב"כ הצדדים ולדברי הנאשם, העובדה כי הנאשם עורך דין במקצועו אשר לא סבל ממצוקה כלכלית וביצע את העבירה להגדלת הונו. עוד עמדו לנגד עיני חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה בשנת 2003 ובפרט השיהוי בהגשת כתב האישום כ-7 שנים לאחר ביצוע העבירה וכ-5 שנים לאחר פתיחת החקירה, כשמהראיות שהובאו בפני עולה כי תקופה ממושכת לאחר פתיחת החקירה כלל לא בוצעו פעולות חקירה. כן עמדו לנגד עיני בקובעי את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, הפגמים שמצאתי בהתנהלות המאשימה כמפורט בהכרעת הדין ובפרט בפגמים בעוצמה גבוהה שמצאתי באי שמירת הודעות הנאשם באזהרה ושלא באזהרה שנגבו על ידי מבקר החשבונות דרג'י במחשבי המאשימה ואי העברת תיק הביקורת לידי הנאשמים בסמוך להגשת כתב האישום.

בנוסף עמדו לנגד עיני הסרת המחדל במלואו, היותו של הנאשם נעדר הרשעות קודמות, תרומתו של הנאשם למדינה, גילו של הנאשם, הפגיעה בנאשם ובמשפחתו אשר מעולם לא הורשע ולא ריצה עונש מאסר לרבות בעבודות שירות, באם אגזור עליו עונש מאסר ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

11. לפיכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כשלנגד עיני תיקון 113 לחוק העונשין החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשמת: קנס בסך 200,000 ₪ שישולם לא יאוחר מיום 1.3.18.

לנאשם:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות במרכז למורשת המודיעין ברמת השרון, במשך 5 ימים בשבוע, כשבכל יום יבצע הנאשם 7.5 שעות עבודה, בפיקוחו של רס"ב ציקו בני, מספר טלפון נייד:

תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 9.1.18.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 מסוג עוון.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 מסוג פשע.

ד. קנס בסך 200,000 ש"ח או 10 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.3.18.

מובהר בזאת לנאשם שעליו לדווח לממונה על עבודות שירות על כל שינוי בכתובת מגוריו, במספרי הטלפון שלו או בשינוי במצבו הבריאותי. עליו לעמוד בכל תנאי הפיקוח וביקורות פתע, וכל הפרה של עבודות שירות עשויה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי יתרת העונש במאסר ממש.

כמו כן, במידה ועפ"י החלטת הממונה על עבודות שירות, במהלך ריצוי עונשו של הנאשם, יועבר הנאשם למקום עבודה אחר מהמפורט בגזר הדין, יועסק הנאשם עפ"י שעות העבודה הנהוגות במקום העבודה החדש.

הנאשם יתייצב ביום **9.1.18 בשעה 08:00** במשרדי הממונה על עבודות שירות מפקדת מחוז מרכז יחידת עבודות שירות רמלה.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

מזכירות תשלח עותק של גזר דין לממונה על עבודות שירות.

